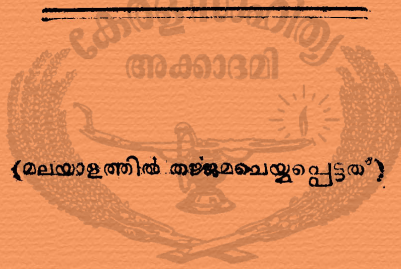

കൊച്ചിജനിസഭയിൽനിന്നു കൊച്ചിദിവാൻ
എ. ആർ. ബാനജി അവർകളുടെ
സമക്ഷത്തിൽ ഓഡിറ്റിച്ചു

വിജ്ഞാപനം

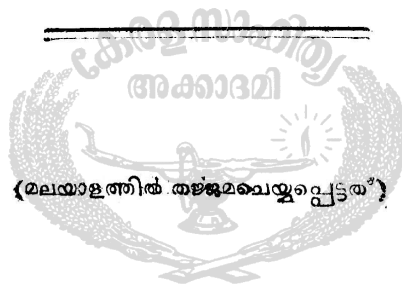
൧൯൦൮

കേരളസർക്കാർ

കൊച്ചിജന്മിസഭയിൽനിന്നു കൊച്ചിദിവാൻ
എ. ആർ. ബാനർജി അവർകളുടെ
സമക്ഷത്തിൽ ഓഡിറ്റുചെയ്ത

വിജ്ഞാപനം

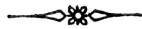
ഫുൾ

കേരളം

കൊച്ചി ദിവാനായ എ. ആർ. ബാനർജി അവർകളുടെ സമക്ഷത്തിലേക്ക് കൊച്ചി ജന്മിസഭ താഴ്വയോടെ ബോധിപ്പിക്കുന്ന

വിജ്ഞാപനം

വളരെ ബഹുമാനത്തോടും കൂടി ബോധിപ്പിക്കുന്നതാവിതഃ:—

1. കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ അധികം ജന്മികളും ഹാജരായി നടത്തിയതും ൧൦൮൪ മേടം ൨൦൦൯ (1909 എപ്രിൽ 17) തൃശ്ശൂർ വെച്ചു നടന്നതുമായ കൊച്ചിജന്മിസഭായോഗത്തിൽ വെച്ച് ഇതിൽ താഴെ ഒപ്പിടുന്നവർ കൊച്ചിഗവണ്മേണ്ടിനാൽ അടുത്തകാലത്തിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട ജന്മികടിയൻകമീഷനെപ്പറ്റി സഭക്കു പാവാൻള്ള അഭിപ്രായങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു വിജ്ഞാപനം കൊച്ചിഗവണ്മേണ്ടിൽ ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഐക്യകണ്ഠേന തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി.

2. അതുപ്രകാരം താഴ്വയോടെ വിജ്ഞാപിപ്പിക്കുന്ന ഞങ്ങൾ ഈ വിജ്ഞാപനപത്രത്തെ വിനയപൂർവ്വം സമർപ്പിക്കുകയും, ഇതിൽ പാഞ്ഞിട്ടുള്ള സഭയുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഗവണ്മേണ്ടി അനുകൂലമായി തീർച്ചപ്പെടുത്തുമെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

3. കമീഷനിലെ എട്ടു മെമ്പ്രന്മാരിൽ നാലുപേർ യോജിച്ചു റിപ്പോർട്ട് ബോധിപ്പിക്കുകയും, മാരുള്ളവർ, യോജിച്ചെഴുത്തുപുട്ടു റിപ്പോർട്ടിൽ പായാപ്പട്ടവയിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങളടങ്ങിയ പ്രത്യേകമിട്ടികൾ ബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള സാഹചര്യം താക്കൽക്കൊരുന്നതാകുന്നു.

4. നാലു കമീഷനാർ യോജിച്ചു തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള റിപ്പോർട്ടിന് “ജോയിൻറ് റിപ്പോർട്ട്” എന്നുപേരിടുന്നതായാൽ എഴുപ്പമുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചു, അതിനെ ഈ വിജ്ഞാപനത്തിൽ മുൻപറഞ്ഞ പേരുകാണുവ് വ്യവഹരിപ്പാനായി ചുരുക്കപത്രമായ ഞങ്ങൾ അനുവാദം ചോദിക്കുന്നു.

5. ജോയിൻറ് റിപ്പോർട്ടിലെ ശിപാശികളിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത്, കുടിയാന്മാരിൽ ചിലതരക്കാർക്ക് ഒഴിപ്പിപ്പാൻപാടില്ലാത്ത സ്ഥിരാവകാശം കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ളതാകുന്നു. മറ്റുള്ള ശിപാശികൾ ഇങ്ങിനെ കൊടുക്കേണമെന്നുപറയുന്ന സ്ഥിരാവകാശം കൊടുക്കുന്ന രീതിയെ സാമ്പത്തികമായി വിവരണങ്ങളാണു്.

6. വിജ്ഞാപനമായ ഞങ്ങൾ സഭാപ്രതിനിധികളുടെ നിലയിൽ താഴെയോടെ ബോധിപ്പിക്കുന്നതൊന്നാൽ കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ കാണക്കുടിയന്മാർക്ക് സ്ഥിരാവകാശം കൊടുക്കുന്നതിലേക്ക് പൂർണ്ണരീതിസാമ്പത്തികമായ കാര്യങ്ങൾകൊണ്ടുമാത്രമല്ല രാജനീതിപ്രകാരമുള്ള ആവശ്യകതകൊണ്ടുമാത്രമല്ല മതിയായ കാരണമൊന്നും വെളിവാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നതാകുന്നു.

7. ജന്മാവകാശമെന്നത്, മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഇതുവരെ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഭൂമിയിലുള്ള ഭൂമിയിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും വലിയതാകുന്നു. പുരാതനമായോ ആധുനികമായോ ഉള്ള ഒരു നിയമമെങ്കിലും കൊച്ചിയിലേയും മലബാറിലേയും ജന്മികളുടെ ജന്മാവകാശത്തെക്കുറിച്ചു് അധികമായ, ഒരുവനുള്ള ഭൂമിയിലുള്ള ഭൂമിയിൽ പറ്റാത്ത പറ്റാത്തതാണെന്നില്ല. കൊച്ചിരാജ്യത്തിലേയും അയൽദേശമായ ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിലേയും കുടിയാന്മാർക്കു് അറിയാത്തതല്ല, ഈ രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളിലും വസിക്കുന്നവരുടെ ഭാഷയും, സാമൂഹികസമ്പ്രദായങ്ങളും, നടപടികളും, മുഴുവൻ സാമൂഹികമായതുകൊണ്ടു് ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒരുദിക്കിലേക്കു യോജിക്കുന്നതായും മറ്റൊരുകൾക്കു യോജിക്കുന്നതാണെന്നും, കൊച്ചിരാജ്യത്തിലുള്ള അന്യേ

കും ജന്മികൾക്ക് ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിലും ഭൂമികളുണ്ടെന്നും, അതുക
ളെ കൊച്ചിയിലെ കുടിയാന്മാർ കൈവശം വെച്ചുവരുന്നതുപോ
ലെതന്നെ ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിലെ കുടിയാന്മാരും കൈവശംവെ
ച്ചുവരുന്നുണ്ടെന്നുംകൂടി എടുത്തുകാണിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ അനുവാ
ദം ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

8. താഴെ ചേർന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ, എല്ലാ കാലങ്ങളി
ലും ജന്മികൾ ഭൂമികളുടെ പൂർണ്ണാവകാശമുള്ള ഉടമസ്ഥന്മാരായിര
ുന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, കാണാ ഒരുപണ്യംമാത്രമായി വിചാരിക്കപ്പെട്ട
താണ് എന്നും, അതിനെ പുതുക്കുവാൻ പാടുണ്ടെന്നും, ജന്മികൾ ഭൂമി
യെ മടക്കിവാങ്ങുവാനവകാശമുള്ളവരാണെന്നും, അവർമേൽചാ
ത്തുകൊടുക്കുക പതവുണ്ടെന്നും, കാണക്കുടിയാന്മാർക്ക് ഒരുകാല
ത്തും സ്ഥിരാവകാശമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും നിസ്സംശയമായി തെളി
യിക്കുന്നവയാണ്.

9. ടിപ്പുസുൽത്താൻ വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ഭൂമികളെ പരി
ശോധിപ്പാനായി എറപ്പട്ടത്തപ്പെട്ട കമീഷനിലെ മെമ്പ്രായിര
ുന്ന മിസ്റ്റർ ഫാമർ 1793 ഫെബ്രുവരി 25ാംനു ചെയ്യ റിപ്പോ
ട്ടിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. “കാണക്കാരനെന്ന് വിളിക്ക
പ്പെടുന്ന കൃഷിക്കാരൻ, തീച്ചപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള പാട്ടാ ക്രമമായികൊ
ടുക്കുന്ന കാഴ്ചയിൽ പണയമായിട്ടു ജന്മിയുടെ അടുക്ക ഒരു സം
ഖ്യ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. കാണക്കാരന്റെ ഈ സാഖ്യക്ക്
ഒരുപലിശ അനുവദിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. എന്നാൽ പലപ്പോഴും
കാണക്കാരൻ മാറവല്ലപണയത്തിന്മേലും സാഖ്യയെ കടം വാ
ങ്ങാറുണ്ട്. നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള പാട്ടത്തിൽനിന്ന് പലിശകഴിച്ചു
ബാക്കിസംഖ്യ ജന്മിക്കുകൊടുക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ പാട്ടക്കാര
ൻ തൃപ്തികരമായ കാരണാകൂടാതെ പാട്ടം കൊടുക്കാതിരുന്നാൽ
ഉടമസ്ഥൻ ഭൂമിയിൽ പ്രവേശിക്കുകയും, അതിനെ മറ്റൊരു പൂ
ന്തിയ കാണക്കാരനും കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും”.

ആ കൊല്ലത്തിൽതന്നെ അക്രോബർമാസം ഉദ്യാനം മേൽപറഞ്ഞകമിഷനാർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ചിലനിശ്ചയങ്ങളിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. “മുൻപറഞ്ഞ കാരണങ്ങളെക്കൊണ്ട് ജന്മികൾ മേലിലും പഴയപാട്ടുമയ്യാദപ്രകാരമോ, ഇരുകക്ഷികൾക്കു സമ്മതമാകുന്ന മറ്റുവിധത്തിലോ കാണക്കാരമായി നിശ്ചയംചെയ്ത് അവരുടെ ജന്മഭൂമികളെ കൈവശംവെച്ചുകൊള്ളുവാനായി തീർച്ചപ്പെടുത്തി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കാണക്കാർ ജന്മിക്കു കൊടുക്കേണ്ട പാട്ടും കൊടുക്കാതിരുന്നാൽ ജന്മികൾക്കു അദാലത്തുകോടതിയിൽ അന്യായപ്പെടുവസ്യലാക്കാം. പാട്ടില്ലാതിട്ടിലെ അവധി കഴിയുമ്പോൾ ഭൂമിയേയും കൈവശപ്പെടുത്താം”.

മലബാറിലെ സ്ഥിതികളെപ്പറ്റി പ്രത്യേകമായ ഒരു അന്വേഷണം നടത്തുവാൻ അന്നത്തെ ഗവർണ്ണർജനറാളാൽ നിയമിച്ചയക്കപ്പെട്ട ഒരാളും, കാർഷ്യങ്ങളെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി അന്വേഷിച്ചറിയുന്നാളുമായ ഡാക്ടർ ബുക്കാനൻ 1800 ഡിസംബർമാസത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ താഴെ പറയുംപ്രകാരം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. “വാസ്യവത്തിൽ ഹൈദരാബാദ് വിജയത്തിനു മുമ്പിൽ ചില ചില്ലാഭാഗങ്ങളൊഴികെ സകലഭൂമികളുടേയും ഉടമസ്ഥന്മാർ അവർ (നമ്പൂതിരിമാർ) തന്നെയായിരുന്നുവെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. സാമാന്യമായി കൃഷിയോഗ്യങ്ങളായ അധിക ഭൂമികളും വളരെക്കാലമായി കാണമെന്ന പണയത്തിന്മേൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരാൾ പണയത്തിന്മേൽ പണംകൊടുപ്പാൻ സമ്മതിച്ചാൽ ഉടമസ്ഥനും ആയാളുംകൂടി, പണയപ്പെടുത്തുന്ന ഭൂമിയിൽനിന്നു ചിലവുകഴിച്ചുണ്ടാകുന്ന വിളവിനെ തീർച്ചപ്പെടുത്തും. കാണക്കാരൻ എന്നുകൂടിപ്പേരുള്ള പണംകൊടുക്കുന്ന ആൾ ഭൂമിയുടെ ഭരണം ഏറ്റെടുക്കുകയും, സാധാരണനിയമപ്രകാരം നൂറാന്നു കൊല്ലത്തിൽ പത്തുവീതം പലിശക്കു പണം കടംകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ചിലവുകഴിച്ചുള്ള വിളവിൽനിന്ന് ഈ പലിശ എടുക്കുകയും, ബാക്കിയുണ്ടെങ്കിൽ ഭൂമിനടമസ്ഥനും

കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ചിലപ്പോൾ ബാക്കിയെ പണമായി ക്ലിപ്തപ്പെടുത്താറുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ മൊത്തത്തിലുണ്ടാകുന്ന വിളവൽനിന്നൊരുകാലം ഉടമസ്ഥനും കൊടുക്കാറുണ്ട്. ....ആദ്യം കൊടുത്തിട്ടുള്ള സാമ്പ്യയെ തിരിയെ കൊടുത്താൽ ഭൂമിയെ ആവശ്യാപോലെ വിഭജിപ്പാനുള്ള അധികാരത്തെ ഉടമസ്ഥൻ താൻ അധീനത്തിൽ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു വീടോ തോട്ടമോ ആവശ്യമുള്ളാൽ അതിലേക്കുതകുന്ന ഭൂമിക്കായി പണയത്തിന്മേൽ പതിനഞ്ചോ ഇരുപതോ പണമൊ കൊടുക്കും. ജന്മിക്കു ആ ഭൂമിയെ എപ്പോഴുകിലും തിരിയെ ആവശ്യപ്പെടാവുന്നതും അങ്ങിനെ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ, പണയസംബ്രഹണം പൂർവ്വം വീടിനോടും വേലികളുടേയും വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വൃക്ഷങ്ങളുടേയും വില കൂടി മടക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതും ആകുന്നു”.

മലബാറിൽ വളരേക്കാലം കലക്ടറായിരുന്ന മിസ്റ്റർ വാർഡൻ 1801 മാർച്ച് 19-ാം തീയതി പാലക്കാട് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “ജന്മക്കാരന്റെ ഭൂമിയെ സാധാരണരീതിയിൽ കടിയൊന്നാർ വെച്ചുവരുന്ന കടിയായ്ക്കുസംബ്രഹണത്തെ കാണമെന്നു പറയുന്നു. ഈ കടിയായ്ക്കുരീതി മിക്കതും പണയത്തോടു സാമ്യമുള്ളതാകുന്നു. എന്നാൽ കാണക്കാരനോടു ഒന്നാമതായി വാങ്ങിട്ടുള്ള സാമ്പ്യയെ തിരിയെ കൊടുക്കുമ്പോൾ ജന്മക്കാരന്റെ ഭൂമി വിഭജിപ്പാൻ പാടുള്ളതാകുന്നു”.

ആ കൊല്ലത്തിൽത്തന്നെ മേജർവാക്കർ അന്നു നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന കൈമാറ്റങ്ങളുടേയും പാട്ടത്തിന്നു കൊടുക്കുന്നതിനോടും മാതിരികളെപ്പറ്റി വിസ്മയത്തോടുകൂടി ഒരു പ്രബന്ധം “തെയ്യാറാക്കി. അതിൽ ആയാൾ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു. “ജന്മക്കാരന്റെ ഭൂമിയുടെ പൂർണ്ണമായ അവകാശമുള്ളതും ഈ ലോകത്തിലുള്ള യാതൊരു അധികാരസ്ഥനും ന്യായപ്രകാരം അതിനെ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ കഴിയാത്തതുമാകുന്നു. എന്നാൽ ആയാളുടെ അവകാശം ഉടമസ്ഥനായ മാത്രം സംബന്ധിച്ചെന്നതും ആയാൾക്കു ന്യായ

സംബന്ധമായോ രാജനീതിസംബന്ധമായോ ഉള്ള അധികാരമില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, ലോകത്തിൽ മറ്റൊരാൾക്കുവേണ്ടി ഈ മാതൃകയുള്ള ഉടമാവകാശത്തെ മലബാറിലേക്കാൾ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞും സ്ഥിരതയോടെ പരിപാലിച്ചും വരാറില്ല. മലബാറിൽ ഭൂസ്വത്തുടമയുടെ രക്ഷയ്ക്കായി വേണ്ടേടത്തോളം മുൻകരുതലുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു രേഖകളുടെ താൽപര്യത്തിൽനിന്നു വെളിവാകുന്നു. കൈമാറാതെയെന്ന അവസരങ്ങളിലെല്ലാം ഭൂസ്വത്തിന്മേൽ കൂടുതലായ ഏല്പാടുകൾ ചെയ്ത് ഭാരം ഉണ്ടാക്കാതിരിപ്പാനും, ഭൂമി തീരേ മറ്റൊരാൾക്കുവേണ്ടി ഏകാന്തിരിപ്പാനും സൗകര്യമായ കരുതലുകൾ ചെയ്തു കാണപ്പെടുന്നു. സാധാരണയായി പാട്ടത്തിന്നു കൊടുക്കുന്നതിന്റെ അധി മൂന്നുമുതൽ ആറുവരെ കൊല്ലങ്ങളാണ്. പറമ്പുകളെ കയ്യിക്കാക്ക് വേണമെന്നു തോന്നുമ്പോൾ വീണ്ടും പരിശോധിക്കാറുണ്ട്. പറമ്പിലെ വിളവെടുക്കുകയോ കയ്യിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകുവാനിടയുള്ളതുകൊണ്ടു കരണപൊളിച്ചെടുത്തുമ്പോൾ പാട്ടവും നോക്കി നിശ്ചയിക്കാറുണ്ട്. പൊളിച്ചെടുത്തുമ്പോൾ പാട്ടക്കാരൻ ജന്മിക്ക് പാട്ടത്തിൽ പങ്കിടുന്നില്ലെന്നായി കൊടുക്കാറുണ്ട്. ജന്മക്കാരൻ പാട്ടക്കാരനെ മാറ്റുകയോ പറമ്പിനെ തിരിയേ ആവശ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, ആയാൾ കാണ്യവും, പലിശയും, കഴിക്കാണവും, (അതായതു കട്ടിയാൻ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ചുമയങ്ങളുടെ വിലക്കു ശരിയായ പണം) മടക്കിക്കൊടുക്കണം”.

മദിരാശി റവന്യൂ വാൾ 1803 ജനവരി 31-ാം-നത്തെ അവതാട ജോയിന്ററിപ്പോട്ടിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “കാണപ്പാട്ടം അല്ലങ്കിൽ പണയംകൊണ്ടു സിദ്ധിച്ച കട്ടിയായ്ക വകാശം ഈ സ്വംഗത്തിൽ പണയം വാങ്ങുന്നാൾ, പണയം വാങ്ങുന്ന ഭൂമിയെ അനുഭവിക്കുന്നതിനായി ഒരു സംഖ്യ പണയംകൊടുക്കുന്നാൾക്കു കൊടുക്കുന്നു. കാണപ്പാട്ടാധാരത്തിലെ അധി കഴിയുമ്പോൾ, ജന്മക്കാരൻ, തീച്ചപ്പെടുത്തുന്നപ്രകാരം

എടുപ്പുകൾ, കിണരുകൾ ഇതുകളുടെ വിലയും ക്ലിപ്തമായ നിരക്കുപ്രകാരം വൃക്ഷങ്ങളുടെ വിലയും കൊടുത്താൽ ആയാർക്കു ഭൂമിയെ വീണ്ടെടുപ്പാനധികാരമുണ്ട്”.

1803-ൽ ഭൂമിയുടെ കുടിയായായപ്പാറി റിപ്പോർട്ടുചെയ്തിട്ടുള്ള താക്കോ എന്നാർ താഴെപായംപ്രകാരം പാഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

“മലബാറിൽ കൃഷിചെയ്യപ്പെട്ടതും അല്ലാത്തതുമായ ഭൂമികൾ മിക്കതും സ്വകാര്യസ്വത്തു ഭൂമിയിന്മേൽ പൂർണ്ണമായ ഉടമസ്ഥതയെ ഉണ്ടാക്കുന്ന ജന്മാവകാശംകൊണ്ടു കൈവശം വെക്കപ്പെട്ടതുമാകുന്നു.....അതുകൊണ്ടു മലബാറിലെ ജന്മികൾക്കു ഭൂമിയുടെ പൂർണ്ണമായ ഉടമസ്ഥതയുണ്ടെന്നു എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു”.

അഞ്ചാമത്തെ റിപ്പോർട്ടിൽ ഇങ്ങിനെ കാണുന്നു. “മലബാറിൽ പണ്ടേക്കുപണ്ടേ സ്വകാര്യസ്വത്തുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകളെ ജനനാലുള്ള അവകാശം എന്ന അർത്ഥമുള്ള ‘ജന്മാ’ എന്ന വാക്കുകൊണ്ടു വേർതിരിച്ചു പാഞ്ഞുപരുന്നു..... ഭൂമി കൈമാറാൻ ചെയ്യുന്നതിൽ കാണാകൂടാതെ ഒറി എന്നും ഒറികഴിക്കാണമെന്നും പറയുന്ന രണ്ടു സംപ്രദായങ്ങൾ കൂടിയുണ്ട്. എന്നാൽ അതുകൾക്കു പേരിലും, ഭൂമി മടക്കിവാങ്ങുന്ന രീതിയിൽ കണ്ടുവരുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങളായ ചില കാര്യങ്ങളിലുമാത്രമല്ല അംശങ്ങളിൽ കാണത്തിൽനിന്നു വലിയ വ്യത്യാസമാണു ഇല്ല. എല്ലാസംഗതികളിലും പണയാ ചാങ്ങുന്നവൻ അതായതു ഭൂമിയെ താൽകാലികമായി കൈവശംവാങ്ങുന്ന കുടിയാൻ പണയത്തിന്നു ആയാർക്കു കിട്ടുവാനുള്ള പലിശകഴിച്ച് അധികമുണ്ടാകുന്ന പാട്ടത്തിന്നു ജന്മിയോടു കണക്കുപായാമുണ്ട്. പാട്ടശ്ശീട്ടിന്റെ (കഴിക്കാണപ്പാട്ടം) അവധികഴിയുമ്പോൾ, കുടിയാന്നു ആയാർ ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ള വൃക്ഷങ്ങളുടേയും, കഴിച്ചിട്ടുള്ള കിണരുകളുടേയും, നാമിച്ചിട്ടുള്ള എടുപ്പുകളുടേയും നിശ്ചയിച്ചു വില കൊടുത്താൽ ജന്മിക്കു ഭൂമിയെ വീണ്ടെടുപ്പാനുള്ള അവകാശമുണ്ട്”.

മലബാറിലെ കലക്ടറായിരുന്ന ഈ വിജ്ഞാപനത്തിൽ മുന്പു പേർപറയപ്പെട്ടാലുമായ മിസ്റ്റർ വാർഡൻ 1815 സന്തതം 12-ാം റവന്യൂ ബോർഡിലേക്കു താഴെപറയുന്നവിധം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “കാണക്കാരനെന്നുവെച്ചാൽ ജന്മിക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ള പണത്തിന്റെ പലിശക്കു ഒരു ഉറപ്പിന്റെ നിലയിൽ വസ്തു കിട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരു പണയാവകാശിയാകുന്നു.....അഡ്വക്കേറ്റ്സോ കടമോ ആയ കാണസംഖ്യ ഭൂമിയേ തിരിയേയാങ്ങുന്നതുവരെ ഭൂമിയിൽ ചുമത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കാണക്കാരൻ നോക്കിപ്പറന്നതു ആയാളുടെ പണത്തിന്റെ പലിശകിട്ടുവാൻ മാത്രമാകുന്നു. ജന്മക്കാരനും കടിയനും തമ്മിൽ ഭൂമിയുടെ വിളവിനെ നിശ്ചിതമായ ഏതെങ്കിലും സംപ്രദായത്തിൽ ഭാഗിക്കുക പതിവില്ല. ജന്മക്കാരൻ, ആദ്യത്തെക്കാണത്തേക്കാൾ വലുതായ സംഖ്യ കൊടുപ്പാണൊരുക്കുമുള്ള ആളെ കിട്ടുന്നതായാൽ ആദ്യത്തെക്കാണത്തെ ദിബ്ബുലാപ്പടുത്തിപ്പുതിയ കാണക്കാരനുമായി എടുത്തു ചെലുത്തുവാൻ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുമ്പോഴു പണയം വെച്ചിരിക്കുന്ന ഭൂമിയെ കൃഷി ചെയ്യുന്നതിലും മറ്റുമുള്ള നിശ്ചയങ്ങൾ മുഖിലാത്തപ്പോലെതന്നെയായിരിക്കും. കാണത്തിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ മലബാറിലേ പണയത്തിന്റെ പ്രത്യേക വിശേഷം എന്തെന്നാൽ എത്രയെങ്കിലും കഴിഞ്ഞാലും അവകാശം യാതൊരു പ്രതിബന്ധവും കൂടാതെ വീണ്ടെടുപ്പാൻ കഴിയുന്ന സ്ഥിതിയിൽത്തന്നെ ഇരിക്കുമെന്നാകുന്നു. കുറേക്കാലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ കാണക്കാരൻ കാണത്തെ പുതുക്കണമെന്നുള്ളതു ജന്മാവകാശത്തിന്റെ സാദൃശ്യമായ പ്രത്യേക ധർമ്മമായിരുന്നു. (ഇപ്പോഴും അങ്ങിനെതന്നെയാണു്)”.

റവന്യൂ ബോർഡുകാർ 1818 ജനുവരി 5-ാം-ത്തെ മിനിട്ടിൽ ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. “ജന്മക്കാരൻ ഈ മാതിരി സൊല്ലകകൾ ഒന്നുമില്ലാത്ത സപതന്ത്രമായ ഭൂമിയുടെ സ്ഥാനമായിരുന്നു സാമാന്യമായി രാജാവികൾ നിന്നോ മറ്റോ കിട്ടിയതല്ലാതെ ജനനാൽത്തന്നെ ഉള്ള അവകാശം. അവർക്കുള്ളതുകൊണ്ടു യൂറോപ്പിലേ

ഭൂമി ഉടമസ്ഥന്മാരേക്കാൾ അധികം പൂർണ്ണമായ ഉടമയോടു കൂടി അവർ ഭൂമിയെ കൈവശം വെച്ചു വന്നതായി വിചാരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. മലബാറിൽ നടപ്പുള്ള കാനൂൺ അല്ലെങ്കിൽ പണയം എന്നതിന്റെ പ്രത്യേകവിശേഷം, അതിൽ, അതിന്മേലുള്ള ഉടമാവകാശത്തെ ഒരിക്കലും ഇല്ലാതാക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നതും സ്വയമായി വിഭജിപ്പിക്കുന്നതും സഹജവുമായനിയമതത്വം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നതാകുന്നു. ജന്മക്കാർ കാനൂണാലോപിതമായി എന്ന മുതൽ പലിശകൂടാതെ മടക്കിക്കൊടുത്താൽ എപ്പോഴെങ്കിലും വിഭജിപ്പാനുള്ള മുഖാവകാശത്തെ എല്ലായ്പ്പോഴും അധീനത്തിൽ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അവധികളിലുള്ള പൊളിഷ്മെന്റുകൊണ്ടും അതോടുകൂടി ഉണ്ടാവുന്ന കിഴിവുകൊണ്ടും കാലക്രമംകൊണ്ടു ഭൂമി പണയത്തിൽനിന്നു വിട്ടു ജനബാല്യതകൾ തീർന്നു ജന്മക്കാരെ പിന്തുടർച്ചക്കാരിൽ തന്നെ തിരിയേവന്നു ചേരുന്നു”.

മിസ്റ്റർ ഗ്രീസ്റ്റ് 1822-ൽ താഴെപറയുംപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “പണയം വാങ്ങിയാൽ ഉടമ അഭിപ്രായത്തിൽനിന്നു വിരോധമായി പണയംകൊടുത്താൽ തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം പണയസംഖ്യ മടക്കിക്കൊടുക്കുന്നതായാൽ സാക്ഷിക്കുള്ള കിഴിവുചെയ്യാതെ മുഴുവൻസംഖ്യ മടക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതും, പണയാവാങ്ങിയാൽ മൂന്നുകാലമെങ്കിലും ഭൂമി കൈവശം വെച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ പണയംകൊടുത്താൽ വാങ്ങിട്ടുള്ള ഒപ്പവകാശം, തുടങ്ങിയ ഇതുകൾക്കു മടക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതുമാണ്”.

1856 ആഗസ്തമാസം 5-ാംനൂ-ത്തെ സദർ അദാലത്തുകച്ചേരിനടവടികളിൽ, കാനൂണേയും, അതിനോടു സംബന്ധമുള്ള കുടിയായ്മകളേയും വിഭജിപ്പാൻ പാടുള്ള പണയങ്ങളായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

10. ഇതുകൾക്കൊണ്ടു, ജന്മകൾക്കു കുടിയായ്മകൾ ഒഴിപ്പിപ്പാനും മേച്ചാത്തുകൊടുപ്പാനുമുള്ള അവകാശം നിശ്ചിതമായി

തെളിയുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അയൽദേശമായ ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിൽ ജന്മികളുടെ ഒഴിപ്പിപ്പാനുള്ള അവകാശത്തെ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ താഴേകാണിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള അനേകം ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവയെല്ലാം അവസാനത്തിൽ നിഷ്ഫലങ്ങളായി പരിണമിച്ചു.

11. കൊച്ചിഗവണ്മെന്റിനെ ജന്മികുടിയാൻ കമ്മീഷനേ റദ്ദ് ചെയ്തുകൊടുത്ത കാലത്ത് പ്രേരിപ്പിച്ചു, കണയന്നൂർ താലൂക്കുകാരായ ചില കുടിയാന്മാരുടെ സങ്കടഹരജികളുടെ മാതിരിയിൽ 1881 ൽ മലബാറിനെ ചില കുടിയാന്മാരായ സങ്കടഹരജികളുടെ ഫലമായിട്ട്, മദിരാശിഗവണ്മെന്റ് അന്നത്തെ മലബാർ കലക്ടറായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ലോഗാന, മലബാറിനെ കുടിയായ്ക്കാവകാശത്തേയും, അതിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന സംഗതികളേയും പൂർണ്ണമായി അന്വേഷിച്ചുനോക്കി ഒരു പ്രത്യേക കമ്മീഷനായി നിയമിച്ചു, പത്താം വകുപ്പിൽ പറഞ്ഞ ശ്രമങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേതാകുന്നു. മിസ്റ്റർ ലോഗൻ 1882 ജൂൺ മാസത്തിൽ അനേകം സ്വാഭാവികമായും പുറമെ, മലബാറിനെ കുടിയാന്മാർക്ക് സ്ഥിരവകാശം കൊടുപ്പാനുള്ള പ്രബലമായ ശുപാർശകളും അടങ്ങിയ, തന്റെ റിപ്പോർട്ടിനെ അയച്ചുകൊടുത്തു. സർക്കാർ ഗ്രോഹസ്ഥാനം അല്ലാത്തവരുമായുള്ള യോഗ്യന്മാരുടെ അഭിപ്രായം അറിയുവാനായി 1883-ൽ ആ റിപ്പോർട്ട് പ്രചാരപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും, 1884 ജനുവരി മാസത്തിൽ മേൽപറഞ്ഞ കാര്യത്തെ മഴുവനം ആലോചിച്ചു നിയമം ഉണ്ടാക്കേണ്ടുന്ന രീതിയെ ഗവണ്മെന്റിനുപദേശിച്ചുനോക്കി സാർ, ടി. മാധവദാസുവാകുന്ന സഭാനാഥനോടു കൂടിയ ഒരു പ്രത്യേക കമ്മീഷൻ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 1884 ജൂലൈ മാസം 17-നു ഈ കമ്മീഷൻ അവരുടെ റിപ്പോർട്ടിനേയും, “മലബാർ കുടിയായ്ക്കുമിട്ടി”ന്റെ ഒരു വകുപ്പിനേയും മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റിലേക്കയച്ചുകൊടുത്തു. ആ മിട്ടിലെ പ്രധാനമായ നി

യമഭാഗം മലബാറിലെ കടിയന്മാർക്ക് സ്ഥിരാവകാശം കൊടുക്കേണ്ടതിനെ സാബസിച്ചായിരുന്നു. 1884 ജൂലായി 30-ാംനം മദിരാശിഗവണ്മെന്റ് ഈ കരടുബില്ലിനെ ഹൈക്കോർട്ട് ജഡ്ജിമാരുടെ അഭിപ്രായത്തിനായി അയച്ചു. അന്നത്തെ ഒന്നാംജഡ്ജിയായിരുന്ന സാർ, ചാർലസ് ടർണർ ഇവിടുത്തെ കമീഷൻമാരുടെ ജോയിൻ്റ് റിപ്പോർട്ടിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ട സിദ്ധാന്തങ്ങളോടു പ്രായേണ സമങ്ങളായിരുന്നു, മിസ്റ്റർ ലോഗൻറോയും, സാർ, ടി. മാധവറാവു കമീഷൻറേയും, സിദ്ധാന്തങ്ങളേയും, ആ ബില്ലിലെ നിയമകല്പനങ്ങളേയും കഠിനമായി ആക്ഷേപിച്ച് ഖണ്ഡിക്കയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ആ മിനുട്ടിൽ ആ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ ദുർബ്ബലങ്ങളാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കയും, ഇതിലെ ഒമ്പതാംവകുപ്പിൽ എടുത്തുകാണിച്ച കാലപ്പഴക്കമുള്ള റിപ്പോർട്ടുകളുടെ പ്രാമാണ്യത്തെ ദുർവ്വീകരിക്കയും ചെയ്തു. സാർ, ചാർലസ് ടർണറുടെ തീരുമാനം, ജന്മിഭൂമിയുടെ പൂർണ്ണമായ ഉടമസ്ഥതയുള്ളവനാണെന്നും, കാണം പുതുക്കാനും വീണ്ടെടുപ്പാനും പാടുള്ളതാണെന്നും, കാണക്കടിയന്മാർ സ്ഥിരാവകാശം കൊടുപ്പാൻ കാരണമില്ലെന്നും, ശിപാർശചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന നിയമനിർമ്മാണം തീരെ അനാവശ്യമാണെന്നുമാകുന്നു. അദ്ദേഹം ബില്ലിനെ കഴിയുന്നത്ര പ്രബലമായി ആക്ഷേപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിനിട്ടിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട വാദങ്ങൾ എളുക്കമില്ലാത്തവയും, ഇവിടുത്തെ ജോയിൻ്റ് റിപ്പോർട്ടിലുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും ശിപാർശകൾക്കും പൂർണ്ണസമാധാനങ്ങളായിരിക്കുന്നവയുമാണ്.

12. അതിന്റെ ശേഷം സാർ, മാധവറാവു അവർകളുടെ കമീഷന്റെ ബില്ലിനെ ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിക്കുകയാകട്ടെ, മിസ്റ്റർ ലോഗന്റെ ശിപാർശകളേയോ മാധവറാവു കമീഷന്റെ അഭിപ്രായോപദേശങ്ങളേയോ അനുസരിച്ചു നിയമമുണ്ടാക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്യില്ല.

13. മദിരാശിഗവണ്മെന്റ് 1885 സത്തേയ്ക്ക് 17-ാം നമ്പർ മിസ്റ്റർ സി. ജി. മാസ്റ്ററാകുന്ന സഭാനാമനോടു കൂടിയ മഹാരാജ 'മലബാർ കടിയായ്' സംഘാത നിയമിച്ചു. ഈ കമ്മറ്റി, മിസ്റ്റർ ലോഗന്റേയും, മാധവറാവുകമീഷണറേയും സാർ, ചാർലസ് ടർണറുടേയും പരിശ്രമങ്ങളുടെ ഫലമായി മലബാർകടിയായ് പാഠി സുലഭമായി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള റിക്കോൾകളെ എല്ലാ പരിശോധിച്ചു. പണ്ടുകാലങ്ങളിൽ കാണപ്പെടാത്ത സ്ഥിര വകാശമുണ്ടായിരുന്നവനുള്ള അഭിപ്രായത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്ന യുക്തിവാദങ്ങളെ നല്ലവണ്ണം പരിശോധിച്ചതിനുശേഷം, ഈ കമ്മറ്റിക്കാർ, ആ അഭിപ്രായ സാധുവല്ലെന്നും, ഒരു നൂറാണ്ടിനു മുമ്പിൽ കാണാപുതുക്കുചാനം ഇല്ലാതാക്കുചാനം പാടുള്ളതാണെന്നുവന്നു കാണിപ്പാൻ തെളിവുണ്ടെന്നും തീരുമാനിച്ചു. അതിന്നു പുറമെ കമ്മറ്റിക്കാർ, ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ കഴിയുന്നത്ര മാർദ്ദളവരുടെ അധികാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതിരുന്നതാണ് ഉത്തമമെന്നും, ഗവണ്മെന്റ് മേലിൽ ഈ കാര്യത്തെപ്പറ്റി അന്വേഷിപ്പാൻ കഴികയില്ലെന്നു തുറന്നുപറയുന്നതായാൽ, എത്ര നിയമങ്ങൾക്കൊണ്ടും ഉണ്ടാവുന്നതിനേക്കാളധികം മലബാറിലെ പൊതുജനങ്ങൾക്കു മനസ്സുമാധാനമുണ്ടാവാതിടയുണ്ടെന്നും അഭിപ്രായ പാകയും ചെയ്തു. മദിരാശി ഹൈക്കോർട്ടിലെ ഒരു ജഡ്ജിയും, ആ കമ്മറ്റിയിലെ ഒരംഗവുമായ സാർ ഫിലിപ്പ് ഹച്ചിൻസൺ കമ്മറ്റിയുടെ അവസാനിപ്പോട്ടിന്നു മുമ്പായി ഇന്ത്യയെ വിട്ടു ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു കല്പനവാങ്ങിപ്പോകേണ്ടിവന്നുവെങ്കിലും, അദ്ദേഹം പോകുന്നതിനു മുമ്പിൽ കരാറിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ കാക്കുന്ന വിധത്തിൽ ന്യായരഹിതമായി പ്രവേശിക്കുന്നതു അനാവശ്യമാണെന്നുള്ള തന്റെ അഭിപ്രായത്തെ റിക്കോൾകളുടെയും, മലബാറിലെ ജനികളേയും കടിയായ്ക്കേയും അവരുടെ കാര്യവാദങ്ങളെ ശരിപ്പെടുത്തുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമായി വിടുന്നതാണ് നല്ലതെന്നു അഭിപ്രായം പാകയും ചെയ്തു.

യൂറപന്നുള്ള സംഗതിയെക്കൂടി താഴ്ന്നുവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആ കമ്മറ്റിക്കാർ 1887 വിപ്രവരി 22-ാംനം, ഭൂമിയെസ്സുവെന്ദിക്കുന്ന ഒരു ബില്ലോടുകൂടി അവരുടെ റിപ്പോർട്ടിനെ മദിരാശിഗവണ്മെന്റിലേക്കു അയച്ചുകൊടുത്തു. ഗവണ്മെന്റ് ആ ബില്ലിനെ സ്വീകരിക്കുകയാകട്ടെ നിയമമാക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്യില്ല.

14. ജനികളുടെ അധികാരങ്ങളെ ചുരുക്കുവാനായി നിയമം ഉണ്ടാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പാലന ഗ്രാമിച്ചതു 1889-ൽ മലബാറിലെ കലക്ടറായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ഡാൻസായിരുന്നു. മിസ്റ്റർ ഡാൻസ് ജനികളുടെ മേച്ചാത്തുകൊടുപ്പാനുള്ള അധികാരത്തെ കുറയ്ക്കുന്ന ഒരു മേച്ചാത്തുനിയമത്തിന്റെ കരടു തെയ്യാറാക്കി. ഗവണ്മെന്റ് ആ പ്രവൃത്തിയേപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം ആലോചിച്ചശേഷം, 1901 മാച്ചി 13-ാംനം-ത്തെ 197-ാംനമ്പ്ര് ഗവണ്മെന്റുകല്പനയിൽ അതുപ്രകാരം പ്രവർത്തിപ്പാൻ മനസ്സിലേന്നു കല്പിച്ചു.

15. മിസ്റ്റർ ഡാൻസിന്റെ മേച്ചാത്തുബില്ലിനെ തള്ളിയ ശേഷവും 1905-ൽ മദിരാശിയിലെ “ലാൻഡ് എൻക്രോച്ച്മെന്റാക്ട്”നെപ്പറ്റി നിയമനിർമ്മാണസഭയിൽ വാദപ്രതിവാദം നടത്തുമ്പോൾ മലബാറിലെ ജനികളെപ്പറ്റി ചോദ്യംവന്നു. ആ നിയമം ഒന്നാമതായി ഉണ്ടാക്കി സഭയിൽക്കൊണ്ടുവന്ന പക്ഷപ്പ്രകാരം മലബാറിലെ ജനികളുടെ ഭൂമികളേയും സാമ്പത്തികനതായിരുന്നു. മലബാറിലെ ജനഭൂമികളെ ആ നിയമത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കേണമെന്നുള്ള ഒരു ദേദഗതി സഭയിൽ ഉപന്യസിക്കപ്പെട്ടു. ഗവണ്മെന്റ് മലബാറിലെ ജനഭൂമികളുടെ പ്രത്യേകസ്വഭാവങ്ങളെ ആലോചിക്കയും, അസ്വഭാവങ്ങൾ ജനരായ്, സഭയിലുള്ള പശ്ചിമതീരപ്രതിനിധി ഇവദരാടുകൂടി ആലോചിക്കയും ചെയ്യുശേഷം ആ ദേദഗതിയെ സ്വീകരിച്ചു.

16. മദിരാശി നിയമനിർമ്മാണസഭയിൽ ജനഭൂമിയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി വാദപ്രതിവാദമുണ്ടായ പിന്നെത്ത അവ

സരാ 1908-ലെ “മഡ്റാസ് എസ്റ്റേറ്റ്സ് ലാൻഡ് ആക്ട്”നെ ഹാറി ആ സഭയിൽ ആലോചന നടക്കുമ്പോഴായിരുന്നു. ആ നിയമം ഒന്നാമതായി സഭയിൽ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ, അതിൽ ഗവണ്മെന്റിനു ആവശ്യമാവുമ്പോൾ പരസ്യപ്പെടുത്തി ആ ആക്ടിന്റെ വ്യാപാരത്തെ മലബാറിലും വ്യാപിപ്പിക്കാൻ അധികാരംകൊടുക്കുന്ന ഒരു നിയമകല്പന ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ നിയമാനുസരണമായിട്ടുള്ളതായേണമെന്നു വേണ്ടതായ ഒരു ഭേദഗതി സഭയിൽ ഉപന്യസിക്കപ്പെടുകയും, ഗവണ്മെന്റ് അതിനെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോഴത്തെ നിലയിൽ ആ നിയമാ മലബാറിനെ സംബന്ധിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

17. പത്തു മുതൽ 16 കൂടി വകുപ്പുകളിൽ വിവരിച്ചപ്രകാരം മദിരാശി ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള അന്യന്റെ അധികാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കുക എന്ന ന്യായാത്മതയെന്ന കൊച്ചിജന്മികളുടെ ഭൂമിയെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റും അനുസരിപ്പാനായി ജന്മിസഭ വളരെ താഴ്മയോടെ ബോധിപ്പിക്കുന്നു.

18. കമീഷനാൽ എടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള തെളിപ്പു ഉദ്ദേശത്തിലിരിക്കുന്ന നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെ സ്ഥാപിക്കുന്നില്ലെന്നു, സഭാപ്രതിനിധികളുടെ നിലയിൽ വിജ്ഞാപകന്മാരായ ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

19. ഒമ്പതാം വകുപ്പിൽ പാഞ്ഞിട്ടുള്ള ആദ്രികാലത്തിലെ പ്രബന്ധകർത്താക്കൾക്കും പുറമെ ഈ പ്രധാനകാര്യത്തിൽ അഭിപ്രായം പറയുവാൻ തക്ക നൈപുണ്യമുള്ളവരെല്ലാം ഈ നിയമനിർമ്മാണത്തിനു വിരോധികളാണെന്നു കൂടി ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. സാർ ചാർലസ് ടർണർക്കുടേയും, സാർഫിലിപ്പ് ഹെർബർട്ടിന്റെയും അഭിപ്രായങ്ങളെപ്പറ്റിയും, മദിരാശി ഗവണ്മെന്റിന്റെയും അഭിപ്രായങ്ങളെപ്പറ്റിയും,

മേംണ്ട് സചികരിച്ചിട്ടുള്ള അന്യകാര്യാപ്രവേശം എന്ന നയത്തെ പറ്റിയും പാഞ്ഞുകഴിഞ്ഞുവല്ലോ. കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽത്തന്നെ ഈ നിയമനിർമ്മാണത്തിന്നു വിരോധികളായ നിപുണാഭിപ്രായങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. ഈ രാജ്യത്തിൽ ജനിച്ചവളന്നാളും, ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിൽ ന്യായാലോചനസാമ്പന്ധികളായും ഭരണസംബന്ധികളായുമുള്ള വലിയ ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഭരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ആളും ഭൂസ്വത്തുകാര്യാളിൽ സൂക്ഷ്മമായ പരിചയമുള്ളാളും, കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽ വളരേക്കാലം ഭിവാന്നായിരുന്നിട്ടുള്ളാളും, എപ്പാത്തരത്തിലുള്ള ആളുകളാലും ഇപ്പോഴും ബഹുമാനവുമ്പും സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നാളുമായ മിസ്റ്റർ ടി. ശംകണ്ണിമേനോൻ ജനികളുടെ അധികാരങ്ങളെ സങ്കോചിപ്പിക്കുന്ന കാര്യാത്തിൽ വിരോധിയായിരുന്നു. സ്വയം കുടിയാനും, വളരേക്കാലം കൊച്ചി ചീഫ് കോടതിയിലെ ജഡ്ജിയായിരുന്നാളുമായ മിസ്റ്റർ ടി. സി. കൃഷ്ണമേനോനും ഭരണസംബന്ധികളായ വലിയ ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഭരിച്ചിട്ടുള്ള മിസ്റ്റർ വി. കെ. രാമനേനോനും, പെൻഷൻ പേഷ്കാരായ മിസ്റ്റർ ശംകണ്ണിമേനവനും കുടിയാന്മാർക്ക് സ്ഥിരാവകാശം കൊടുക്കുന്നകാര്യാത്തിൽ വിരോധികളാകുന്നു. ഈ യോഗ്യന്മാരെക്കല്ലാം ജനികളുടേയും കുടിയാന്മാരുടേയും അവകാശങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം അറിയാവുന്നതിന്നാപ്യാമെ നാട്ടുകാരാണെന്നുള്ള ഗുണാധികൃത കൂടിയുണ്ട്.

20. കമീഷൻമാർത്തന്ന അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ഭേദിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു കൂടി സഭ എടുത്തുപറയുന്നു. എട്ടുകമീഷൻമാരിൽ നാലുപേർ നിയമനിർമ്മാണത്തിന്നു അനുകൂലിക്കുന്നവരും, നാലുപേർ പ്രതികൂലന്മാരമാകുന്നു. അതുതൊണ്ടു കമീഷനൽ റിപ്പോർട്ടുതന്ന നിയമമുണ്ടാക്കുന്നതുതൊണ്ടു ആവശ്യമില്ലെന്നു തെളിയിക്കുന്നു.

21. ജോയിൻ്ററിപ്പോട്ടിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു “ഞങ്ങൾ നിയമമുണ്ടാക്കേണമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു മുമ്പു

വന്നിട്ടുള്ളതോ ഇപ്പോൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതോ ആയ ദോഷങ്ങളെ പരിഹരിക്കുന്നതിലധികം വരുവാനിരിക്കുന്ന ദോഷങ്ങളെ പരിഹരിക്കാനാകുന്നു. അങ്ങിനെ ദോഷങ്ങൾ സാഭവിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കാനുള്ള കാരണങ്ങളെയും പറയാം". ഇതു പണ്ടു കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പുതിയനിയമനിർമ്മാണോദ്ദേശമാണെന്നു സഭ ഖഹ്യാനപുസ്തകം ബോധിപ്പിക്കുന്നു. ലോകത്തിലെല്ലാം നിയമമുണ്ടാകുന്നതു അപ്പോഴുള്ള ദോഷങ്ങൾക്കു പ്രതിവിധി ചെയ്യാനാണ്. സംഭവിപ്പാനും ഇല്ലാതിരിക്കാനും ഇടയുള്ള ഭാവിയോഷങ്ങളെ പരിഹരിക്കാൻ ഒരു രാജ്യത്തും നിയമം ഉണ്ടാക്കാല്ല. സംഭവിപ്പാനും ഇല്ലാതിരിക്കാനും ഇടയുള്ള ദോഷങ്ങളെ പരിഹരിക്കാനായി നിയമമുണ്ടാക്കുവാൻ തുനിയുന്നതു നിയമനിർമ്മാണശക്തിയെ ശബ്ദമായവിധത്തിൽ നശിപ്പിക്കുകയോകുന്നു. ഭാവിയോഷം കാണാനുള്ള ജ്ഞാനദൃഷ്ടി ആർക്കും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു ജോയിൻററിപ്പോട്ടിൽ പറയുന്ന സഭാവിതദോഷങ്ങൾ ഒടുവിൽ ഉണ്ടായത ഇല്ലെന്നു വന്നേക്കാമെന്നു ഞങ്ങൾ ഖഹ്യാനപുസ്തകം ബോധിപ്പിക്കുന്നു. ആലോചനയിലിരിക്കുന്ന നിയമനിർമ്മാണം ഇപ്പോഴുള്ള ദോഷങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പാനായുള്ളതല്ല. എന്നാൽ സാഭവിക്കാവുന്ന ദോഷങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പാനാണെന്നുള്ള കാര്യം, സഭയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, നിയമനിർമ്മാണത്തിനെതിരായ നല്ല യുക്തിവാദമാകുന്നു.

22. കുടിയായ്ക്കാൻ അവകാശസംപ്രദായം എന്നാണു കൊച്ചിരാജ്യത്തുണ്ടെന്നും അതുപ്രകാരം നിയമത്താലനുവദിക്കപ്പെട്ടതല്ലെങ്കിലും കുടിയായ്ക്കാൻ സ്ഥിരാവകാശം അനുഭവിച്ചവരുണ്ടെന്നും ജോയിൻററിപ്പോട്ടിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ കുടിയായ്ക്കസംപ്രദായത്തെ ഒരു നിയമമുണ്ടാക്കി നിയമപ്രകാരമുള്ള അവകാശമാധോണ്ടതാണെന്നു കൂടി ജോയിൻററിപ്പോട്ടിൽ അഭി

പ്രായ്നപ്പട്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ഒരു സംപ്രദായമുള്ളതായി സഭയ്ക്കു അറിവില്ലാത്തതും, ആ സാഗതി കമീഷന്റെ മുമ്പാകെ കൊടുത്തിട്ടുള്ള തെളിവുകൊണ്ടു സ്ഥാപിക്കപ്പെടാത്തതുമാകുന്നു. കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ ജന്മികളേയും, കുടിയായ്മാരേയും പാറി എറഞ്ഞു കിടന്നു അറിയുന്ന ഒരാൾക്കു അങ്ങിനെ ഒരു സംപ്രദായം ഇല്ലെന്നു അറിയാം. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സംപ്രദായം നടപ്പുണ്ടെന്നു കാണിപ്പാനായി ജോയിൻററിപ്പോട്ടിലെ 23-ാം വകുപ്പിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പലസാഗതികളേയും സാർ, ചാർലസ് ടർണർ പരിശോധിച്ചു, ആ സാഗതികൾ അങ്ങിനെ ഒരു സംപ്രദായത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നില്ലെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഒരു സംപ്രദായം, നിയമമായി സ്വീകരിക്കപ്പെടേണമെങ്കിൽ അതിനു താഴെ പറയുന്ന അവസ്ഥകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. (എ) അതു ഒരു മനുഷ്യനുകിലും അതിനു വിപരീതമായ നടപ്പിന്റെ ഓർമ്മ ഇല്ലാതിരിക്കത്തക്കവിധം അത്ര പുരാതനമായിരിക്കണം. (ബി) അതു ഒരേപ്രകാരത്തിലായിരിക്കണം. (സി) അതു ന്യായമായിരിക്കണം. (ഡി) അതു നിയമപ്രകാരം തങ്ങൾക്കു ബാധകമാണെന്നുള്ള ധാരണയിന്മേൽ ജനങ്ങൾ അതിനെ അനുസരിച്ചു വന്നിരിക്കണം. ആവശ്യങ്ങളായ ഈ നാലുസാഗതികളോടു കൂടാത്ത സംപ്രദായം സാധുവോ നിയമാനുസരിച്ചോ അല്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞവയിൽ ചുരുങ്ങിയതു മൂന്നുവസ്ഥകളെങ്കിലും നടപ്പുണ്ടെന്നു പറയുന്ന ആ കുടിയായ്മസംപ്രദായത്തിന്നു തികഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു ജോയിൻററിപ്പോട്ടിൽനിന്നു സ്పഷ്ടമാകുന്നു.

23. ജോയിൻററിപ്പോട്ടിൽ കൊച്ചിയിലെ കുടിയായ്മാപകാശസംപ്രദായത്തേയും അയർലാണ്ടിലെ “അൾസ്റ്റർ ടെനന്ററെന്റ് കസ്റ്റം” എന്ന സംപ്രദായത്തേയും കൂടി തട്ടിച്ചുനോക്കി സമമാക്കിയിരിക്കുന്നതു മനോരാജ്യത്താൽ കല്പിതമാകുന്നു. കൊച്ചിയിലെ ജന്മികൾ അയർലാണ്ടിലെ ഭൂമിയുടമസ്ഥന്മാർ ചെയ്യുന്ന

പോലെ, കൃഷിചെയ്യുന്ന ഭൂമിയെ കുടിയാനോടു മടക്കിവാങ്ങിയാൽ, മേച്ചിൽസ്ഥലമായോ, മാനുകളെ വളർത്താനുള്ള കാടുകളായോ തീക്കാറില്ല. അവർ (കൊച്ചിജന്മികൾ) സാധാരണയായി പേരെയുള്ള കൃഷിചെയ്യുന്ന കുടിയാന്മാർക്കു പാട്ടുതന്നെ കൊടുക്കുന്ന തേയുള്ളു. കൊച്ചിയിലെ ജന്മികൾക്കും അയർലാണ്ടിലെ ഭൂമിയടുത്തസ്ഥാനമാർക്കും തമ്മിൽ യാതൊരു സാമ്യവും ഇല്ല. ചരിത്രാകോശം മാരവിധത്തിലോ നോക്കിയാലും അവർ തീരെ വ്യത്യസ്തന്മാരാകുന്നു. സാമ്രാജ്യം പലപ്പോഴും യുക്തിവാദമാകാറില്ല. അന്ത്യരാജ്യത്തിലെ ഗനശാസ്ത്രകർത്താക്കന്മാരുടേയും, സിദ്ധാന്തപ്രവർത്തകന്മാരുടേയും, അഭിപ്രായങ്ങൾ പലപ്പോഴും ഈ രാജ്യത്തുടേയോജിക്കുന്നില്ല.

24. 1082-83 എന്നീ കൊല്ലങ്ങളിൽ വളരെ മേച്ചാത്തുകളും ഒഴിപ്പിപ്പാനുള്ള വ്യവഹാരങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു ജോയിൻററിപ്പോട്ടിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മെസ്റ്റർസ് കേലുഏറ്റാടി, ഗോവിന്ദമന്നാടിയാർ ഇവരുടെ അഭിപ്രായഭേദങ്ങളിടയിൽ അതിന്നൊരു മറുവടിപാഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ മേച്ചാത്തുകൾ നിയമനിർമ്മാണത്തിനായി ഹംഗ്വെന്റൻ മുമ്പ് പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെട്ട ആരും നിമിത്തം ജന്മികൾക്കുണ്ടായ മനസ്സമാധാനക്കേടുകൊണ്ടു വന്നവയാണെന്നു മിസ്റ്റർ കേലുഏറ്റാടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ ഒഴിപ്പിപ്പാനുള്ള വ്യവഹാരങ്ങളിലധികവും കക്ഷിമത്സരമുള്ള ജന്മികൾതമ്മിൽ ജന്മാവകാശത്തർക്കം വന്നിട്ടുള്ള ചിലപ്പോഴും മികളെ സംബന്ധിച്ചാണെന്നു മിസ്റ്റർ ഗോവിന്ദമന്നാടിയാർ പറയുന്നു. ജോയിൻററിപ്പോട്ടിൽ പറഞ്ഞമാതിരിയിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു യുക്തിവാദം 1884-ലെ മലബാർ ലാൻഡ് കമീഷൻ മുമ്പാകെ പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. സാർ, ചാറൽസ് ടർണർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിനിട്ടിൽ ഈ വാദത്തിന്നു മതിയായ മറുവടി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 1885-ലെ മലബാർ ലാൻഡ് ട്രസ്റ്റർകമ്മറ്റി

ക്കാർ പഠത്തിട്ടുള്ളപ്പോലെ, ഭൂമിയെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യം തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതു കഴിയുന്നത്ര അന്ത്യാധികാരപ്രവേശം ഇല്ലാത്ത വിധത്തിലാണ് വേണ്ടതെന്നും, കൊച്ചിഗവണ്മെന്റ് മേലിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിപ്പാൻ ഒരുക്കമില്ലെന്നും, ജന്മികളുടേയും കുടിയന്മാരുടേയും കാര്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതല്ലെന്നും തുറന്നു പറയുന്നതായാൽ, എത്രയോ നിയമനിർമ്മാണകൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന തിലധികം പൊതുജനങ്ങൾക്കു മനസ്സുമാധാനം ഉണ്ടാവാൻ വഴിയുണ്ടെന്നും കൂടി സഭ ബഹുമാനപൂർവ്വം ബോധിപ്പിക്കുന്നു.

25. “പൊതുജനങ്ങളുടെ നന്മക്കായി കുടിയായുരീതികളെ രാജ്യാധികാരികൾ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും, ശാസിച്ചുനടത്തുകയും വേണ്ടതാണ്. വസ്തുതനോക്കുന്നതായാൽ മലബാറിനേയും കൊച്ചി രാജ്യത്തെയും ഒഴിച്ചു ഇന്ത്യാഭവണ്ഡത്തിലെങ്ങും കുടിയായുരീതികൾ ക്രമപ്പെടുത്തി നിയമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഇന്ത്യയിലെ അത്യല്പമായ ഒരു ഭാഗത്തുള്ള കർഷകജനങ്ങളെ മാത്രം ആശ്വസനംകൊണ്ടുള്ള ഗുണങ്ങളില്ലാതെ വേറെ നിർത്തുവാൻ കാരണം കാണുന്നില്ല” എന്നും ജോയിൻ്ററിപ്പോട്ടിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വിന്ധിണ്ണമായ ഇന്ത്യാഭവണ്ഡത്തിൽ മലബാറും കൊച്ചിരാജ്യവും ഒഴികെയുള്ള ഭാഗങ്ങളിലെല്ലാം ഗവണ്മെന്റ് കുടിയായുസംപ്രദായങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തി നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതിതന്നെ, മലബാറിലും കൊച്ചിരാജ്യത്തും നിയമകൊണ്ടു പ്രവേശിക്കാതിരിക്കുകയാണ് വേണ്ടതു എന്നുള്ളതിലേക്കു പ്രബലമായ കാരണമാകുന്നു. മുൻപാഞ്ഞിട്ടുള്ളപ്രകാരം മദിരാശിഗവണ്മെന്റ് മലബാറിലെ ഭൂമിക്കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു നിയമമുണ്ടാക്കാൻ മനസ്സില്ലെന്നു ആലോചനപൂർവ്വം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിൻ്റെ കാരണം മലബാറിലെ ജന്മാവകാശവും, ഭൂമിക്കാര്യങ്ങളുടെ അവസ്ഥയും മറ്റുള്ള ദിക്കുകളിലുള്ളവകളിൽനിന്നു തീരെ വ്യത്യസ്തങ്ങളാണെന്നുള്ള സംഗതിതന്നെയാകുന്നു.

26. കുടിയാന്മാരിൽ ഏതെങ്കിലും തരക്കാർ നിയമംകൊണ്ടു പ്രവേശിച്ചു രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടവരായ റിപ്പോർട്ടുകളിൽ, അതു സാധ്യമെങ്കിൽ കൃഷിക്കൊണ്ടുപജീവിക്കുന്നവരുമായ വെറമ്പാട്ടുകുടിയാന്മാരാണ്. എന്നാൽ ജോയിൻ്ററിപ്പോർട്ടിൽ ഈ തരക്കാർക്ക് സ്ഥിരവാകാശം കൊടുപ്പാൻ ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടില്ല. ആലോചനയിലിരിക്കുന്ന നിയമനിർമ്മാണം നടത്തപ്പെട്ടാൽ അതുകൊണ്ടുള്ള ഗുണം ധനികന്മാരായ കാണക്കുടിയാന്മാർക്കുമാത്രമാണ്. ഇവരിൽ പലരും അധികവും ജന്മിക്കളക്കാൾ മുതലുള്ളവരും, രാജ്യാധികാരികളിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന രക്ഷക്കു ആവശ്യമില്ലാത്തവരുമാണ്. കാണക്കുടിയാന്മാർക്ക് സ്ഥിരവാകാശം കൊടുക്കുന്നതു കൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന തീച്ചയായ ഫലം കൊച്ചിജന്മികളുടെ ഇടയിൽ അധികപക്ഷക്കാരായ സാധുജന്മികളെ കഠിനമായ ഭാരിഭൃത്തിലും സങ്കടത്തിലും തള്ളിവിടുകയാകുന്നു.

27. വിജ്ഞാപകന്മാരായ ഞങ്ങൾ വിന്യസരേയത്താൽ സൗജന്യം, മേച്ചാത്തു മുതലായവയെപ്പറ്റി ജോയിൻ്ററിപ്പോർട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികളെക്കുറിച്ച് ഒന്നോ പരഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ വിജ്ഞാപനം ജോയിൻ്ററിപ്പോർട്ടിലെ പ്രധാനഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി മാത്രം പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഒന്നാകുന്നു. ജന്മികൾക്കു പ്രതികൂലങ്ങളായും, അനുഭവത്തിലോ തെളിവിലോ നിലനില്പാത്തവയുമായുള്ള ജോയിൻ്ററിപ്പോർട്ടിലെ അനേകം അഭിപ്രായങ്ങളിലും നിർദ്ദേശങ്ങളിലും ഞങ്ങൾക്കു വിസമ്മതമുണ്ടെന്നു ദൃഢമായി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

28. നിയമനിർമ്മാണകൊണ്ടു ജന്മികളുടേയും കുടിയാന്മാരുടേയും ഇടയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു മഹാജാവിന്റെ തിരുമനസ്സിലെ ഗവൺമെന്റിന്നു അനുചിതമാണെന്നു സഭ താഴ്മയോടെ ബോധിപ്പിക്കുന്നു. ജന്മികളിൽ അധികം ആളുകളും ഉപജീവനത്തിനായി ഭൂമിയേമാത്രം അവലംബിക്കുന്നവരാകുന്നു. അവർ കച്ചവട

ങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുകയോ ഉദ്യോഗങ്ങൾ തേടുകയോ ചെയ്യാറില്ല. അവരുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം അവരുടെ ഭൂമികാര്യം നടത്തുവാനുള്ള ശക്തിയെ അവർക്കില്ലാതാക്കുന്നതു അന്യായമായ കൃത്യവും ഇത്ര നാളും തൃപ്തിപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു വർഗ്ഗക്കാരെ തിച്ഛയായും അതുപ്ലിപ്പെടുത്തുന്നതുമാകുന്നു. കുടിയന്മാരുടെ ഇപ്പോഴുള്ള ഈ ശ്രമം, രാജർ വാക്കർ 1801-ൽ തന്നെ പ്രബലമായിരുന്നവെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും, ഭൂമിയിൽ കൊടുപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവിധം കുടിയന്മാർക്കു പണം വലിച്ചുതോടുകൂടി വലുതായിവന്നതുമായ ഭൂമി കൈവശംകിട്ടാനുള്ള അതിപ്രയത്നത്തിന്റെ ഉച്ചസ്ഥിതിയാകുന്നു. ജന്മിയെ എറണനകുട പാട്ടംപിരിപ്പാൻ മാത്രം അധികാരമുള്ള കടക്കാരനാക്കിത്തീർക്കുന്നതായ ആലോചനയിലിരിക്കുന്ന നിയമനിർമ്മാണംകൊണ്ടു ജന്മിക്കുണ്ടാകുന്ന ദോഷത്തെ ജോയിൻററിപ്പോട്ട് ആലോചിച്ചിട്ടില്ല. ആലോചനയിലിരിക്കുന്ന നിയമനിർമ്മാണം കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ ഭൂസ്വത്തിന്റെ കുടിയായ്ക്കു സാമ്പ്രദായങ്ങളെ ഇളക്കി തലകീഴായി മറിക്കുമെന്നു സഭ താഴ്മയോടെ ബോധിപ്പിക്കുന്നു. ആലോചനയിലിരിക്കുന്ന നിയമനിർമ്മാണംകൊണ്ടു പറയത്തക്ക ഗുണമുണ്ടാവാനിടയുള്ളതു തങ്ങളുടെ കാര്യം നോക്കാൻ വേണ്ടുവോളം പ്രാപ്തിയുള്ളവരും, നിയമംകൊണ്ടു സങ്കടനിവൃത്തി ആവശ്യപ്പെടാത്തവരുമായ നടുവിൽനിന്നു നവകുട മാത്രമാകുന്നു.

29. ചുരുക്കി എടുത്തു പറയുന്നതായാൽ (1) ചരിത്രസംബന്ധികളായ കാര്യങ്ങളെ ആലോചിച്ചാൽ കുടിയന്മാർക്കു സ്ഥിരാവകാശം കൊടുപ്പാൻ വഴിയില്ല (2) ജന്മി ഭൂമിയുടെ പുണ്യവകാര്യമുള്ള ഉടമസ്ഥനും എല്ലാകാലങ്ങളിലും പൊളിച്ചെഴുതുന്നതും കാണഭൂമിയെ വീണ്ടെടുപ്പാനും അധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മാകുന്നു. (3) അവർ മേച്ചാത്തുകൊടുപ്പാനുള്ള അധികാരമുള്ളവരാണ് (4) കാണക്കുടിയാനു സ്ഥിരാവകാശം ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. (5) നിയമംകൊണ്ടു പ്രവേശിച്ചു കാണക്കുടിയാന്മാർക്കു

സ്ഥിരാവകാശംകൊടുപ്പാൻ രാജനീതിപ്രകാരവും ആവശ്യം തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. (6) പലപ്പോഴും അപേക്ഷിച്ചിട്ടും മദിരാശി ഗവണ്മെന്റ് നിയമം ഉണ്ടാക്കി കാണക്കൂടിയാന്മാർക്കു സ്ഥിരാവകാശം കൊടുത്തിട്ടില്ല. (7) മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഗവണ്മെന്റ് മദിരാശി ഗവണ്മെന്റിന്റെ നടവടിയെ ഒരു മാതൃകയായി എടുക്കേണ്ടതാണ്. (8) ഈ കാർഷ്യത്തിൽ അഭിപ്രായം പറയത്തക്ക നൈപുണ്യമുള്ളവരെല്ലാം കുടിയാന്മാർക്കു സ്ഥിരാവകാശംകൊടുക്കുന്ന കാർഷ്യത്തിൽ വിരോധികളാണ് (9) കമീഷൻ എടുത്തിട്ടുള്ള തെളിവു നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ല. (10) കമീഷന്മാർതന്നെ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരും അധികപക്ഷംകൊണ്ടു നിയമനിർമ്മാണത്തെ ശിപാശ്ചെയ്യാത്തവരുമാണ്. (11) ഉണ്ടാവാനും ഇല്ലാതിരിപ്പാനും ഇടയുള്ള ഭാവിദോഷങ്ങൾക്കു പരിഹാരമായി നിയമമുണ്ടാക്കുക പതിവില്ലാത്തതാണ്. (12) “കുടിയാന്മാർക്കു സൗകര്യം” എന്നു പേരിട്ടിട്ടുള്ള സംപ്രദായം ഇല്ലാത്തതാണ്. (13) രക്ഷായ ആവശ്യമുള്ള തരക്കാർ, കൃഷിക്കാണുപജീവിക്കുന്നവരാണ്. അവരുടെ രക്ഷ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. (14) ആലോചനയിലിരിക്കുന്ന നിയമനിർമ്മാണം ധനികന്മാരായ കാണക്കൂടിയാന്മാർക്കുമാത്രം ഗുണകരമാണ്. (15) അതു ജനികളുടെ ഇടയിൽ അധികപക്ഷക്കാരായ സാധുജനികളെ നശിപ്പിക്കും. (16) അതു പ്രമാണികളും രാജഭക്തന്മാരുമായ ഒരു വലിയവർഗ്ഗക്കാരെ അതുപിടിച്ചെടുത്തു. (17) അതു ഒരു ആവശ്യവുമുണ്ടാതെ ഭൂസ്വത്തിന്റെ കുടിയാന്മാർക്കുതന്നെ ഇളക്കി മറിക്കും.

30. ഈ കാരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു കൊച്ചിജന്മിസഭ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു ജോയിന്ററിപ്പോട്ടിൽ പാഞ്ഞപ്രകാരമുള്ള നിയമനിർമ്മാണത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കയില്ലെന്നു കല്പനമുണ്ടാവാൻ വളരെ താഴ്മയോടെ അപേക്ഷിക്കുന്നു. സഭ അതിന്റെ മുൻപ്രകാരം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദയാപൂർവ്വവും സൗ

യാനസാരിയുമായ ഈ കൃത്യത്തിൽ എന്നോ നന്ദിയുള്ളതായിരിക്കുന്നതാണ്.

വിജ്ഞാപനം കൊടുത്തശേഷം ദിവാൻ അവർകളുടെ ചോദ്യത്തിന്നു സമാധാനമായി ഡിപ്യൂട്ടേഷൻമെമ്പർമാർ താഴെ പറയുന്ന സംഗതികളിൽ വിജ്ഞാപനത്തിൽ എഴുതിക്കൊടുത്തു.

ഡർബാർ കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ സ്ഥിതിയെ അനുസരിച്ച് വേണ്ടുന്ന ഭേദഗതികളോടുകൂടി മതിരംഗിയിലെ 1900-ത്തിൽ 1-ാംനമ്പർ ആക്റ്റിന്റെ മാതൃരിയിൽ ഒരു ചമയാക്ട് ഉണ്ടാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾക്ക് വിരോധമില്ല.

- ബഹുമാനപ്പെട്ട എം. കൃഷ്ണൻനായർ (ഒപ്പ്)
- ദേശമംഗലത്തു മനക്കൽ ശങ്കരൻനമ്പൂതിരിപ്പാട് (ഒപ്പ്)
- കെ. സി. മാനവിക്രമൻരാജാ ഡി. സി. (ഒപ്പ്)
- ചിറന്തർമനക്കൽ നാരായണൻനമ്പൂതിരിപ്പാട് (ഒപ്പ്)
- മണക്കുളത്തിൽ കുഞ്ഞുണ്ണിരാജാ (ഒപ്പ്)
- ചൊളയത്ത് ഉണ്ണിരാജാ (ഒപ്പ്)
- നെടുമ്പള്ളി തരണനെല്ലൂർമനക്കൽ ഗോവിന്ദൻനമ്പൂതിരിപ്പാട് (ഒപ്പ്)
- വടക്കിനിയേടത്തു മനക്കൽ ശ്രീധരൻനമ്പൂതിരിപ്പാട് (ഒപ്പ്)
- പുന്നശ്ശേരി നമ്പിനിലകണ്ണശർമ്മ (ഒപ്പ്)
- ഇ. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യപാട്ടുമാളി (ഒപ്പ്)
- കുന്തർമനക്കൽ ദാമോദരൻനമ്പൂതിരിപ്പാട് (ഒപ്പ്)
- ദേശമംഗലത്തു മനക്കൽ ചെറിയനാരായണൻനമ്പൂതിരിപ്പാട് (ഒപ്പ്)
- ചങ്ങരക്കോത കൊച്ചുണ്ണിക്കുഞ്ഞാവ് (ഒപ്പ്)
- ചാക്കാട്ട് വാസുമേനോൻ (ഒപ്പ്)
- വാരിയത്ത് ഗോപാലമേനോൻ (ഒപ്പ്)

